

«Ripoll o el país dels Blaus», el vídeo per millorar la convivència després dels atemptats

El Consorci de Benestar Social del Ripollès ha fet un vídeo per analitzar les possibles causes que van moure els joves de Ripoll a cometre els atemptats dels passat 17 d'agost a Barcelona i Cambrils

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=CghbvPIZbBw>

"Ripoll o el país dels Blaus", aquest és el títol del vídeo que ha produït el Consorci de Benestar Social del Ripollès per analitzar les possibles causes que van moure a una desena de joves de Ripoll a cometre els atemptats terroristes del passat 17 d'agost a Barcelona i Cambrils (<https://www.naciodigital.cat/noticia/136880/15/victimes/mortals/dels/atemptats/barcelona/cambrils/ja/estat/identificades>). Uns atacs que es van cobrar la vida de 16 persones i en què 150 més van resultar ferides. El vídeo també vol traçar unes línies estratègiques que permetin millorar ostensiblement el model de convivència del municipi.

La història narrada en el vídeo (de poc més de quatre minuts) comença explicant l'existència d'un país groc -en referència a un país estranger que podria ser el Marroc- en què la gent vivia en unes condicions de vida molt precàries. Alguns dels adults d'aquest país groc es traslladen a viure al país blau -Ripoll- perquè escolten que allà s'hi viu millor. Un cop iniciat el procés migratori i establert al nou país, aquest habitant del país groc se n'adona que no tot era de color de rosa. La gent d'allà pensa d'una manera molt diferent a la seva i els primers anys això és inamovible. Tot i així, amb el pas del temps acaba assimilant costums del país blau i, fins i tot, n'interioritza alguns i se'ls fa seus transformant-los en un color verd.

Tot i haver assimilat els seus costums, els blaus es continuen fixant amb els seus trets grocs. Com que els ciutadans blaus pensen que els seus trets són millors, es fixen amb quantes característiques d'aquestes ha assimilat l'immigrant groc (el procés d'integració). Per contra, quan aquests adults grocs tornen al seu país d'origen són assenyalats pels costums blaus i verds que han adquirit. En definitiva, això provoca que no s'identifiquin amb cap dels dos països i busquin persones amb qui comparteixin trets identitaris. El vídeo explica que el sentiment de pertinença a un grup és "fonamental" per a qualsevol ésser humà.

La plaça del Monestir de Ripoll plena de gent per rebutjar el terrorisme Foto: Josep Maria Montaner

Aquests adults grocs amb costums blaus i verds tenen fills que tenen trets identitaris diferents als pares perquè ja han nascut al país blau. Tot i així, els ciutadans amb arrels al país blau els hi recorden en tot moment que són diferents i ells també ho assumeixen. Llavors, aquest noi ha d'escollir de quin grup vol formar part. "Vull entrar al grup dels blaus però ells em fan sentir diferent i la meua família vol que jo garanteixi la continuïtat del groc d'origen, però ser dels grocs no mola", es planteja el fill groc amb un gran dilema. Aquestes persones no tenen un sentiment de pertinença amb cap grup i ho evidencien a través de la "frustració".

Precisament, d'aquest sentiment tan negatiu se n'aprofita un líder "molt groc" que ve del país d'origen amb un punt de negror al seu interior sense que ningú ho sàpiga -l'imam de Ripoll-. Aquesta persona té prestigi i genera confiança als nois de famílies amb una conducta exemplar. L'imam empodera els nois donant valor als seus trets grocs i potencia la "ràbia" contra tots els blaus que no els accepten tal com són. Aquest odi contra els blaus és un nexa d'unió que els fa sentir bé, forts i agrupats. "El tràgic desenllaç d'aquesta història acaba el 17 d'agost a Barcelona i Cambrils" sentencia el vídeo.

Finalment, aquest document visual explica que un dia dos pares del país blau tenen un fill amb una discapacitat, representada amb el color vermell i uns altres pares tenen una filla lesbiana, amb un traç de color lila. La resta de companys els assenyalen per aquestes diferències. Al final, la història comença dient que al país blau tothom és diferent i s'accepta el "diferent" sense jutjar-lo. "Arran d'un fet tràgic va veure que s'havia de canviar, perquè els joves d'aquell país tenien un sentiment de buidor que havien d'omplir", conclou.

Assistents a l'acte deixant flors al peu del mural de Ripoll per la pau Foto: Josep Maria Montaner